

Sygn. akt II KO 5/23

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 stycznia 2023 r.

wniosku Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku z dnia 4 stycznia 2023 r. (sygn. akt II Kp 10/23), o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego na postanowienie z dnia 28 listopada 2022 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie [...] prowadzoną w Sądzie Rejonowym Lublin – Wschód w Lublinie pod sygnaturą II Kp 10/23, do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Radomiu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 stycznia 2023 r. (sygn. akt II Kp 10/23) Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie, zwrócono się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy zażalenia pełnomocnika Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie na postanowienie z dnia 28 listopada 2022 r. o umorzeniu postępowania o usiłowanie oszustwa na szkodę tego Sądu innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek jest zasadny i prowadzi do konieczności odstąpienia od właściwości miejscowej sądu w niniejszej sprawie. Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał, że gdy sprawa mająca według przepisów ogólnych zawisnąć przed sądem, dotyczy

sprawy albo samego sądu, albo jego pracownika, bądź sędziego pełniącego w nim służbę – w interesie wymiaru sprawiedliwość jest by sprawę taką rozpoznał inny sąd.

Sytuacja, w której sędzia sądu miałby rozpoznawać zażalenia prezesa tego sądu w sprawie dotyczącej niejako majątku tego sądu wywołuje przeświadczenie o daleko idącym konflikcie interesów. W oczach obserwatorów wymiaru sprawiedliwości taka sytuacja nie byłaby transparentna i zrozumiała. Należy unikać tego rodzaju konfiguracji, by budować autorytet wymiaru sprawiedliwości.

Dlatego postanowiono sprawę przekazać do Sądu Rejonowego w Radomiu.